ÎNSEMNĂRI DE SEZON

„N-AVEM! MAI POFTIȚI“

Terminasem treburile care ne-au purtat de curînd la Odorheiul Secuiesc, unde s-au desfășurat primele jocuri de hochei ale campionatului diviziei B. Mai aveam aproape un ceas și jumătate pînă la plecarea trenului spre București. Și cum sîntem în plină iarnă, iar lecțiile de educație fizică și diversele activități sportive s-au mutat în săli și pe terenurile de gheață, am trecut pe la magazinul cu articole de sport, unde se oglindesc cel mai fidel preocupările cotidiene. Surprindem fragmente de discuții.

— Aș dori un pulover și o pereche de legături pentru schiuri, cere un tînăr.

Grăbită, dar amabilă, vînzătoarea alege din rafturi articolele solicitate.

— Un echipament complet de sport, de culoare neagră, pentru școlari.

— Teniși nr. 35, dorește un alt cumpărător, mult mai în vîrstă.

— Regretăm, dar nu vi-i putem servi. Ne lipsesc tenișii. Se caută foarte mult. Nouă ni s-a stabilit o cotă mică. Mai poftiți peste cîteva zile...

— O pereche de ghete nr 39, cu patinele respective.

— Patine avem, ghete nu.

— Unde se pot găsi ?

— Încercați în altă parte.

Curiozitatea ne transformă în... cumpărători.

— Tricouri și pantofi de sport, aveți ?

— Teniși și pantofi de la nr. 43 în sus, iar chiloți și tricouri numai pentru adulți, ne răspunde vînzătoarea. Clara Feher. *Nici în magazie nu se găsesc...*

Paradoxal ! Se vînd patine, dar fără ghete, tricouri fără teniși. Din magazin lipsește echipamentul de culoare neagră, care li se cere elevilor de școală elementară. „Cum este posibil, *se întreabă un elev de liceu, care caută ghete de patinaj,* să nu găsești într-un magazin de sport materialele necesare întrecerilor din sezonul rece, tocmai acum în mijlocul iernii ?“

Și totuși este posibil !

★

Liceul B. P. Hașdeu din Buzău. Ora de educație fizică se terminase de cîteva minute. Aducînd în discuție problema materialului didactic și a echipamentului, profesoara Cornelia Ionescu *ne-a spus :* „La școala noastră campionatele interclase în sală au devenit tradiționale. Am dorit — pentru a putea fi deosebiți sportivii pe teren, ca fiecare clasă să aibă o culoare de echipament. Nu s-a putut, întrucît elevii n-au găsit la magazinul de sport tricourile solicitate. Nu știu ce să mai cred ! Din cauza absenței de pe piață a tenișilor copiii lucrează la ore descălțați sau în pantofi de stradă“.

★

Lipsa echipamentului necesar elevilor pentru lecțiile de educație fizică și concursuri nu constituie un caz izolat. Iată ce ne-a declarat, de pildă, Elena Borș, responsabila magazinului de articole de sport din Focșani : „Deși am sesizat în mai multe rînduri baza noastră de aprovizionare că cerințele de tricouri, teniși și ghete de baschet pentru copii sînt sensibil sporite, totuși trecem, în continuare, printr-o criză a acestor articole“.

★

De necrezut, dar adevărat. Părinții copiilor se perindă în aceste zile prin magazinele de specialitate și se reîntorc acasă cu invariabilul răspuns dat de vînzători : „Nu avem echipament decît pentru adulți, mai reveniți“.

Ce părere au forurile de resort ale ministerelor interesate?

Tr. IOANIȚESCU

PENTRU UN „COD“ AL ZĂPEZII ȘI SECURITĂȚII ÎN SCHI

Pe zi ce trece numărul celor care practică schiul — copii, tineri, turiști sau schiori de performanță — devine tot mai mare.

De obicei, marea majoritate sînt începători sau oarecum avansați, iar preferințele lor se îndreaptă spre acele stațiuni și pîrtii deservite de mijloace mecanice (teleferice, schi-lifturi) — Predeal, Bucegi, Poiana Brașov — și spre acele terenuri al căror grad de dificultate este foarte mic. Dar, în general, aceste pîrtii ușoare lipsesc. Așa se face, că uneori, în absența unor mijloace de informare care să le indice gradul de dificultate al unor trasee, starea zăpezii, apariția unor obstacole pe pîrtie (taluzuri de zăpadă, crevase, avalanșe, stinci, bușteni etc.), multe persoane cu o tehnică slabă și grad de pregătire fizică necorespunzător, se trezesc pe pîrtii foarte dificile (Valea Carp, Papagalul din Bucegi, Sulinarul „sub teleferic“ sau Lupului în Postăvar, „sub teleferic“ la Predeal etc) expunîndu-se la accidentări și punînd în pericol integritatea fizică a altora.

Pe de altă parte, marile aglomerări și haosul care domnește în circulația pe pîrtii simbăta și duminica (la Predeal la baza Clăbucetului, spre exemplu) invită la cunoașterea unor reguli elementare de circulație, fără de care pericolul accidentărilor este permanent prezent, iar desfășurarea unei activități organizate de instruire este total compromisă.

Iată pentru ce este imperios necesară desfășurarea unor acțiuni din partea acelor organe (O.N.T., conducerile de stațiuni, organele administrației locale etc.) a căror obligație este nu numai invitarea turiștilor la schi, ci și asigurarea condițiilor de securitate pentru practicarea schiului : indicatoare de circulație, pîrtii bine preparate prin bătătorirea mecanică a zăpezii, puncte sanitare dotate cu bărăci de salvare și truse de prim ajutor instalate în anumite puncte ale pîrtiilor etc, apoi desfășurarea unei munci educative în rîndul celor care practică schiul, în sensul comportamentului pe o pîrtie de schi devenită, astfel, o arteră de circulație publică.

Deja la Mamaia, în 1965, cu ocazia Congresului Federației Internaționale de Schi, doi eminenți juriști — Rabinovitch (Franța) și Leey (R.F.G.) — au prezentat un referat care constitula sinteza unui „cod“ sportiv al zăpezii. Ulterior, acesta a fost aprobat și adoptat de toate țările afiliate la acest for.

În cîteva stațiuni mai frecventate din Franța și Austria, se văd agenți de circulație schiori care veghează la o corectă circulație pe pîrtii și împiedică pe cei imprudenți să atenteze la securitatea altora. Aproape că nu există stațiune în care să nu funcționeze echipe specializate pentru salvarea accidentaților în munți, mergîndu-se pînă la dispozitive perfecționate de alarmă și servicii permanente de patrule pe pîrtii și în munți la mare altitudine, elicoptere etc.

Socotesc util și de interes general prezentarea regulilor care alcătuiesc „codul“ intitulat în unele țări „decalogul schiorului“, care, și la noi, ar trebui popularizat și afișat în cabane, în restaurantele din stațiuni, la stațiile de teleferic, la baza pîrtiilor etc., așa cum se procedează în toate țările alpine, căci schiul este un sport care comportă un risc și responsabilitate cu caracter civil și penal.

1. Respectul altei persoane

Orice schior trebuie să se comporte în așa mod. încît să nu pună în pericol integritatea altei persoane sau să-i provoace daune.

2. Necesitatea respectării naturii pîrtiei

A schia rapid pe o pîrtie rezervată (sau recomandată) începătorilor constituie o greșeală, ca și aventurarea schiorului începător pe o pîrtie dificilă.

3. Stăpînirea vitezei și a direcției.

Orice schior trebuie să folosească acea viteză în alunecare și acel comportament adecvat propriei sale capacități fizice și tehnice.

4. Prioritatea schiorului din vale.

Schiorul din vale care nu are posibilitatea de a privi în urmă are prioritate față de cel din deal a cărui obligație este de a schimba direcția în așa fel încît să evite o ciocnire.

5. Traversarea și încrucișarea.

Schiorul care traversează o pîrtie sau un teren de școală trebuie să se asigure, menținînd controlul vizual spre deal și vale și luîndu-și precauțiunile necesare preîntîmpinării unui accident pentru el și alții.

6. Depășirea.

Schiorul poate să efectueze o depășire liberă în deal, vale, stînga, dreapta, atîta timp cît schiorul care depășește ține seama de evoluția schiorului depășit și păstrează o distanță de siguranță suficientă în raport cu el.

7. Staționarea.

Schiorul trebuie să evite să se oprească — și numai în cazuri de absolută necesitate — în pasajele obligatorii sau lipsite de vizibilitate. În caz de căzătură, schiorul trebuie să degajeze rapid terenul.

8. Urcarea.

Urcarea pe schi sau cu piciorul trebuie să se facă folosind marginea pîrtiei.

9. Respectarea semnalizatoarelor

Toți schiorii trebuie să respecte semnalizatoarele instalate pe pîrtii.

10. În caz de accident.

Orice schior este obligat să dea ajutor în caz de accident și este responsabil dacă din vina sa a provocat accidentul sau pagube materiale altei persoane.

Un schior distrat își asumă aceleași riscuri ca un pieton care traversează o mare arteră de circulație fără a urmări circulația și semafoarele.

Iată pentru ce sînt necesare indicatoarele de circulație ce vor trebui instalate pe toate traseele de practicare a schiului (vezi schița alăturată).

În fine, o ultimă problemă asupra căreia vreau să mă opresc este cea a materialelor cu care se practică schiul și îndeosebi a legăturilor de schi. În țările alpine, numărul accidentelor în schi a scăzut considerabil. Specialiștii consideră că acest lucru se datorește în cea mai mare măsură legăturii de schi de tip „securit“ și interzicerii vînzării legăturilor de tip „bac“. Apreciez că și la noi ar trebui produsă în cantitate suficientă, ca să acopere nevoile interne, legătura de tip „securit“, cu atît mai mult cu cît, la Uzina Mecanică din Sinaia, acum cîțiva ani a fost realizată o asemenea legătură de cea mai bună calitate, iar în prezent există două modele de o bună concepție care așteaptă intrarea în producția de serie. Pe cînd deci o legătură de schi românească pe piață ?

Nădăjduiesc că problemele de interes general, prezentate mai sus, vor trezi ecou în rîndul celor care se ocupă de viața sportivă și socială a concetățenilor noștri.

prof. Ion MATEI

SEMNALIZATOARE PENTRU PÎRTII DE SCHI conform normelor internaționale

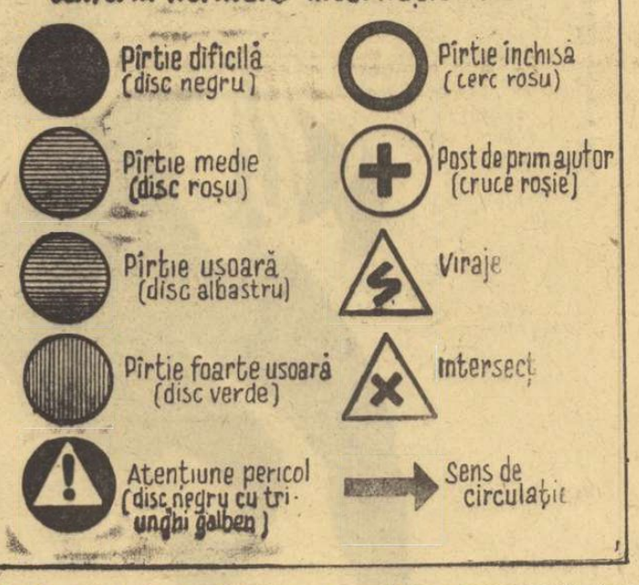

ÎNVINGĂTORII ÎN „CUPA METALURGISTUL“

DISPUTATĂ LA PĂLTINIȘ

Pe pîrtia Oncești de la Păltiniș și în parcul Sub arini din Sibiu s-a desfășurat concursul „Cupa Metalurgistul“, organizat de Consiliul județean al sindicatelor în colaborare cu Comisia județeană de schi. La întreceri au participat 61 de concurenți din 15 asociații sportive din Mediaș, Cisnădie și Sibiu. Cîștigătorii probelor : slalom special seniori : H. Hannich (Metalurgica Sibiu), senioare : Edith Wermerscher (Independența Sibiu), junioare I : Herbert Elfi (Voința Sibiu), juniori I : E. Werner (Voința Sibiu), juniori II : H. Schenn (Lic. nr. 2 Sibiu), junioare II : Artemisa Crăciunescu (Lic. nr. 2 Sibiu), copii : C. Jikeli (Metalurgica Sibiu), fetițe : Maia Heitz (Șc. generală nr. 14 Sibiu) ; fond seniori 10 km : Z. Mayerbüchler (Independența Sibiu), junioare I 5 km : Dorina Nistor (Voința Sibiu), junioare II 3 km : Roze Benning (Voința Sibiu), fetițe 1 km : Lucia Vlad (Voința Sibiu).

ILIE IONESCU — coresp. principal.

BULETINUL ZĂPEZII

De la Serviciul prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic am aflat că ieri, la ora 8, stratul de zăpadă avea următoarele grosimi în centrele în care se practică schiul : Platoul Bucegi 31 cm, Sinaia—Cota 1 500 54 cm, Predeal 55 cm, Semenic 60 cm, Tarcu 37 cm, Godeanu 43 cm, Paring 48 cm, Brașov—oraș 17 cm, Rarău 52 cm, Comănlung Moldovenesc 28 cm.

Zăpada este proaspătă și permite practicarea schiului în bune condiții. Ninsoarea va continua, dar va scădea din intensitate la sfîrșitul săptămînii.

fotbal

AGENDA PREGĂTIRILOR

U. M. TIMIȘOARA—U.T.A. 1-1

TIMIȘOARA, 6 (prin telefon). — Deschizînd seria meciurilor amicale, campioana turului diviziei A, U.T.A., s-a deplasat la Timișoara, întîlnind divizionara C-U.M. Timișoara. Surprinzător, meciul s-a terminat la egalitate : 1—1. Au înscris Moț (min. 37) pentru U.T.A., respectiv Laurențiu (min. 61).

C. CREȚU—coresp.

LOT LĂRGIT LA FURNIRUL DETA

Pentru a avea o comportare și mai bună în retur (Furnirul, pentru prima oară în „C“, s-a clasat pe locul 7 în seria a V-a), conducerea secției de fotbal, precum și antrenorul formației, Ioan Hess, se preocupă și de mărirea numărului jucătorilor. Vechiului lot, format din 18 jucători, i se vor adăuga : I. Martin (de la Șoimii Timișoara), L. Panici (care s-a întors din armată) și I. Saibert (a jucat într-o echipă sătească). În prezent, toți componenții lotului participă la patru antrenamente săptămînale, iar peste cîteva zile vor susține o serie de jocuri amicale cu Progresul Timișoara, Minerul Anina ș.a.

M. BĂLUȘ, coresp.

LIPSĂ DE CONDIȚII LA CARPAȚI BRAȘOV

În seria a VIII-a a diviziei C activează și formația Carpați Brașov, o echipă tînără care a avut o ascensiune rapidă. În ultimii doi ani, ea a promovat din campionatul orășenesc în divizia C. Este o performanță, fără îndoială, remarcabilă. În turul campionatului diviziei C, Carpați Brașov n-a avut însă o comportare prea bună, terminînd pe locul 11. Jucătorii sînt însă hotărîți ca în primăvară să urce în clasament. Ei au început pregătirile încă din primele zile ale lunii trecute și acum pot fi văzuți zilnic la antrenamente. Într-o oarecare măsură, lotul s-a lărgit, fiind transferați la Carpați trei jucători noi (Covaci, Pușcaș și Pană) și promovat un junior (Tămășan). Pregătirile echipei se lovesc însă de o serie de greutăți. Astfel, terenul asociației nu este practicabil (meciurile de verificare — și dacă gazonarea terenului se tărăgănează — chiar și cele de campionat se vor juca pe alte stadioane), vestiarele, instalațiile sanitare nu sînt puse la punct, iar la ora actuală formația nu dispune de suficient echipament. Conducerea asociației Carpați trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a crea condiții cît de cît acceptabile echipei sale !

C. GRUIA, coresp. principal

În decorul de iarnă al stadionului, Ene Daniel, impetuosul atacant băcăuan, față-n față cu un adversar, la o „miuță“... Va reuși el să facă... pirtie ?!
Foto : *V. BOGDĂNEȚ*

Cît de tare va lumina FARUL în retur?

Nu știu cum arată Constanța în momentul cînd citiți aceste rînduri. Poate că oamenii umblă zgribuliți sub rafalele viscolului, grăbind pașii spre casele lor. Februarie, în ciuda iluziilor pe care ni le-a oferit cu cîteva zile în urmă, rămîne totuși o lună de iarnă. Dar, luni dimineața, cînd am coborît din acceleratul de 9,15, Constanța ne primea cu un cer de primăvară, cu blocuri vesele, strălucind în lumina aurie a soarelui. Dacă nu i-ar fi trădat paltoanele și fularele (inutile și incomode) cu care porniseră la drum, călătorii ce se îndreptau spre troleibuze îți sugerau imaginea unui grup de vilegiaturiști, veniți să-și petreacă concediul pe plaja fierbinte a Mamaiei sau a Eforiei.

Să tot joci fotbal pe o astfel de vreme ! Am socotit, de aceea, inutil să mă informez în prealabil dacă Farul are antrenament. Și am luat, fără ezitare, drumul stadionului.

...Programul „oficial“ de antrenament se terminase, dar jucătorii, deși resimțeau, probabil, efortul sprinturilor repetate și al exercițiilor de gimnastică pe care le executaseră aproape fără pauză, sub conducerea antrenorului secund, Comăniță, prelungeau cu vădită plăcere jocul la două porți, în familie. Se pare că nu numai vremea frumoasă îi îmbia pe fotbaliștii constănțeni la joc. Ei au planuri mari pentru retur. Privirile lor se îndreaptă spre locul trei, o performanță de acest fel fiind, evident, remarcabilă. Am avut impresia chiar că gîndurile lor — nemărturisite — merg și mai departe. Ah ! Dacă n-ar fi fost visul urît cu punctele pierdute acasă, în fața Jiului, și vicisitudinile arbitrajului, constănțenii i-ar fi pus pe gînduri pe cei de la U.T.A....

Ce am aflat în orele petrecute la Constanța ? Că Farul contează mai mult ca oricînd pe Tufan, al cărui joc eficace, spun localnicii, ar putea fi util și naționalei. Etem, la care se renunțase neinspirat, pare să constituie și el una din piesele de rezistență ale Farului. L-am văzut la antrenament și pe Ologu. Nu l-am văzut niciodată fugind atît de repede. Mi s-a dat, de altfel, și o cifră de reper : mai puțin de 11 secunde pe suta de metri ! La remarca pe care am făcut-o că Ologu s-ar putea întrece cu mulți dintre sprinterii noștri, antrenorul Comăniță n-a zîmbit cîtuși de puțin, ci mi-a servit o interesantă informație reporterească : mulți antrenori de atletism din oraș îi și dau tîrcoale lui Ologu, doar-doar l-or convinge să renunțe la afurisitul de fotbal și să treacă la atletismul de performanță.

Dar, mi-au fost aduse la cunoștință și noutăți mai puțin plăcute. De fapt, nici nu e vorba de... noutăți. Mi s-a spus, de pildă, și nu de către răuvoitori, ci de către sinceri și înflăcărați suporteri ai Farului că, dacă uneori nu se mai găsește bere în oraș, una din cauze trebuie căutată și în consumul exagerat al lui Koszka. E vorba de o glumă, bineînțeles. Dar orice glumă are și un simbure de adevăr. Am aflat și un alt secret : de ce un fundaș cu calități fizice excepționale, cum e Dumbravă, nu devine un nou Zavoda II, și se complace în postura unui fundaș anonim, căruia cronicarii sportivi rareori îi acordă nota peste 5 sau 6 ? Fiindcă Dumbravă nu iubește FOTBALUL, nu-l slujește cu credință, nu-i în stare de nici un sacrificiu pentru el. Ziceam că Farul țintește locul 3. Ne îndoim însă dacă și-l va putea menține și pe cel de azi dacă unii jucători vor avea în teren o simplă prezență fizică. Presupun însă că optimismul pe care l-am întîlnit în tabăra constănțenilor se bazează și pe schimbările ce sînt așteptate în mentalitatea acestor jucători. Și ale altora...

Săptămîna viitoare vom primi vești de la Farul, din Bulgaria, unde formația constănțeană va efectua un stagiu de pregătire de aproape două săptămîni. Măsurîndu-și forțele cu echipe din prima divizie a campionatului bulgar, Farul va avea prilejul să-și verifice posibilitățile actuale, să vadă cît de mare (sau cît de mică) este distanța de la înălțimile spre care aspiră și valoarea reală a echipei. Returul este atît de aproape, încît actualele evaluări ar putea fi luate în considerație.

Iar campionatul ne va arăta dacă a fost vorba de optimism sau de realism. Desigur, și primul factor este important. Succesul îi aduce, însă, întotdeauna, cel de al doilea...

Jack BERARIU

Reîntîlnire cu Vasile Zavoda...

...după o absență a acestuia de aproape 2 000 de zile de pe dreptunghiul de iarbă ca jucător. Acum, în iarna aceasta, Vasile Zavoda împlinește 41 de ani. Patruzeci și unu de ani, dintre care 27 petrecuți pe gazon... Patruzeci și unu de ani pe care și-i ține atît de bine, încît parcă te simți tentat să-l întrebi ce planuri are pentru retur...

„...Am debutat la Baia Mare, ne spune Vasile Zavoda, *ca... extremă stîngă ! Într-o bună zi, în ajunul unui meci important, fundașul stînga, Honaic, s-a îmbolnăvit. Am fost trecut fundaș stînga și de aici pînă la postul care m-a consacrat n-a fost decît un pas... Devenit „lateral“ dreapta la C.C.A., în '50, an în care m-am aclimatizat ca bucureștean, am jucat de atunci sute de meciuri în echipa de „aur“ a C.C.A.-ului. De 22 de ori am făcut parte din reprezentativă... Mult ? Puțin ? Poate puțin, dar atunci abia se disputau două-trei meciuri internaționale pe an... Din toate astea nu voi putea uita, desigur, victoria cu 1—0 de la Belgrad și turneul din Anglia...“*

Vorbește încet, parcă adunîndu-și gîndurile de aiurea. Vizita mea aici, în strada Rozelor nr. 15, casă în care Vasile Zavoda locuiește de vreo 10 ani, i-a făcut — se vede asta — o deosebită plăcere...

„Mă surprinde această vizită... Știu, publicul nu m-a iubit decît tîrziu, spre sfîrșitul carierei... Poate că ar fi trebuit să mă simt un neînțeles, dar nu mi-am făcut decît datoria rămînînd întotdeauna fidel crezului meu : să fiu util echipei. Apoi, jucam la formația cea mai puternică și publicul, se știe, ia mereu parte celor mai slabi... O lege a firii... Spectatorii veneau la teren să-i admire pe Suru sau pe David, extremele cele mai redutabile ale acelor ani, și eu, Vasile Zavoda, nu-i lăsam pe aceștia să-și facă jocul... Ce vreți ? Deposedarea era meseria mea... Cu toate astea, în 20 de ani de fotbal n-am accidentat nici un jucător...“

Cobora noaptea și, într-un fel, ne aflam la ceasul cel mai potrivit al destăinuirilor...

„Da, îmi plac apărătorii de azi : Sătmăreanu și Boc îndeosebi... Primul e sobru, Boc e imaginativ, e, dacă vreți, exact așa cum nu eram eu : romantic...

Le reproșez totuși ceva... O trădare dacă vreți... Adică, zic eu, un fundaș are obligația să-și apere, să-și păzească propria poartă și abia apoi, în condiții de totală siguranță, să atace. Aici este diferența între un apărător și un atacant : primul nu are niciodată voie să greșească ! Și mai e ceva : fundașii noștri construiesc prea puțin, „bombardînd“ mingea prea mult... Exemplul lui Dan Coe e cel mai concludent ! Știți ce mi-a spus într-o zi, la începutul carierei, bătrînul Ronay ? „Măi, băiete, mai pasează și pe jos, că pe sub mingile înălțate de tine se mai poate juca un meci...“

Sună telefonul... Interlocutorul meu stinge țigara, brutal, în marginea scrumierei, cerîndu-și scuze. Revine după cîteva minute, își aprinde alta...

„Cred că la Atena avem șanse, cel puțin într-un „nul“... Poate pentru că sîntem mai tehnici... Îmi place echipa de la Londra. Ne trebuie însă un coordonator la centrul terenului, un fel de Petschowschi sau, eventual, un Radu Nunweiller în mare formă.

Cum ? Ideea unui meci între Steaua și C.C.A. îmi place... Și dacă am avea curaj să jucăm, am face-o din credința că fără fotbal n-am putea trăi... Și Voinescu, Apolzan, Alexandrescu sau Feri (n.n. Zavoda I) ar spune la fel... Știți ce ? Cînd am fost scos din echipă am crezut că n-am să rezist, că am să înnebunesc. Dacă nu era Magdalena...“

Soția sa zîmbește timid, simțind parcă nevoia unei explicații : *„Înainte de a ne căsători, mi-a spus franc : te iubesc tare mult, dar există ceva ce iubesc și mai mult.... Ce ? — l-am întrebat eu speriată. „FOTBALUL“ — mi-a răspuns. Am rîs și după cum vedeți...“*

A tăcut. Trecuseră cîteva ore. Era tîrziu. Mi-am luat la revedere. Am repetat instinctiv o frază care nu mi s-a părut de loc întîmplătoare : *...„Credința noastră e că fără fotbal n-am putea trăi...“*

Ovidiu IOANIȚOAIA

PROVOCARE!

Liceul nr. 2 Reșița ne informează despre organizarea unui turneu de fotbal în localitate, în perioada 11—14 aprilie 1969, cu participarea unor echipe liceene din Arad, Timișoara și Oradea. Fiind cunoscut interesul de care se bucură fotbalul în rîndurile elevilor, sîntem convinși că liceele din orașele respective — cu bogate tradiții fotbalistice — vor accepta această provocare. Așteptăm noi vești...

DIMPOTRIVĂ!

Pe adresa ziarului nostru a sosit, cu puțin timp în urmă, o scrisoare din partea fotbalistului Ilie Greavu, component al echipei Rapid București. Iată conținutul acestei scrisori :

Tovarășe redactor șef,

În ziarul „Sportul“ din ziua de 18 decembrie a apărut articolul cu titlul „Semnat Ilie Greavu“, în care am citit cu surprindere unele fapte pronunțate nejustificat la adresa mea. Care este, în fond, realitatea ? Mă aflam în concediu de odihnă la Predeal, împreună cu colegii de echipă și cu soțiile. Venisem să-mi petrec un concediu cît mai plăcut. Eram absolvit de orice obligație pe linie sportivă, în acest timp făcînd excursii de plăcere în minunatele împrejurimi ale stațiunii. Urcînd cu telefericul într-una din zile, împreună cu alte trei familii, ne-am oprit la cabana „Clăbucet-plecare“. Cum vremea era foarte rece, soțiile noastre au solicitat băutura tradițională de iarnă — țuică fiartă. Au fost, însă, refuzate de cabanier, acesta motivînd că nu are personal și indicîndu-ne băuturi reci. Alți consumatori din cabană, care veniseră cu circa 10 minute înaintea noastră, consumau, totuși, țuică fiartă. Văzînd acestea, ne-am exprimat nemulțumirea în condica de sugestii și reclamații, părăsind apoi cabana fără a mai consuma nici un fel de băutură.

Am rămas cu atît mai surprins cînd am citit articolul din ziarul dumneavoastră în care se sublinia : „s-au mulțumit cu țuică rece și sperăm să nu le fi făcut rău“.

ILIE GREAVU

Nota redacției

Căpitanul echipei Rapid, Ilie Greavu, s-a făcut, desigur, remarcat în îndelungata sa activitate pe tărîmul fotbalului prin conștiinciozitate în pregătire și seriozitate în comportare. Aceste calități (și nu singurele) i-au atras frumoase și unanime aprecieri, ziarul nostru făcîndu-și o datorie din a sublinia adeseori exemplele bune oferite de jucătorul giuleștean. Este, deci, de la sine înțeles că nota critică publicată de noi nu urmărea (și nici nu putea) să întineze meritele atît de cunoscute ale acestui valoros fotbalist. Ni s-a părut, totuși, puțin firesc ca un sportiv fruntaș cum este Greavu să-și exprime atît de vehement nemulțumirea pentru că la o cabană nu a fost servit (din lipsa anumitor condiții) cu... țuică fiartă (chiar și în concediu fiind). Că a solicitat consumația pentru familie, că nu a obținut-o ori a băut-o rece (cum susțin unii martori) sau a renunțat, este mai puțin important. Fără a exagera sau dramatiza faptele, rămînem, totuși, la părerea că girul numelui lui Greavu pe o reclamație care viza lipsa de țuică (fie ea și fiartă !) nu este de natură a contribui la creșterea prestigiului său. Ba, dimpotrivă!

În numărul 440 (din 10 ianuarie) al ziarului nostru, corespondentul Gh. Manafu din Tr. Severin relata, într-o știre, pregătirile echipei Energetica din localitate, în vederea reluării campionatului diviziei C. În nota respectivă se arăta, printre altele, că echipa de fotbal Energetica a fost reîmprospătată (o serie de jucători oîrstnici fiind înlocuiți cu elemente tinere), că s-a recurs la unele măsuri disciplinare etc. În încheiere, corespondentul nostru consemna : „biroul secției de fotbal nu se interesează de diverse probleme administrative ale echipei. Toate aceste treburi sînt lăsate pe seama antrenorului“.

NOTĂ

S-A SUPĂRAT PE CORESPONDENT!...

Acest final de corespondență l-a supărat foc pe președintele asociației sportive Energetica, D. Vană. După ce a citit știrea, președintele asociației a luat legătura cu corespondentul nostru — prin intermediul telefonului : „Cine v-a admis să scrieți aceste lucruri, eu nu vă permit o asemenea atitudine“. *Apoi, după cum ne relatează Gh. Manafu, președintele a continuat :* „Să vă fie rușine, nu voi permite să mai intrați pe stadion cînd va juca echipa mea“...

N-a scăpat de iritarea conducerii asociației nici antrenorul echipei, Ion Robu, care a relatat micile lui necazuri corespondentului nostru. Cele apărute în ziar — cu sau fără voia președintelui — corespund însă întru totul realității. Iată de ce continuăm să așteptăm răspunsul secției de fotbal, care, sperăm, să fie de data aceasta corect și poate chiar politicos.

T.R.